

ΠΑΝΟΠΗ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΥΡΩΤΕΑ

Ἐνταῦθα ἐτησίᾳ Φράγ. 12.
 Ἐν τῇ λοιπῇ Ἑλλάδι ἐτησίᾳ » 14.
 Διὰ τὰ δημόσι. & δημοτ. γραφεῖα » 20.
 Ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἐν γένει ἐτησ. » 16.

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΠΑΝΟΠΗΣ

παρὰ τὴν Αὐτ. Ἐκκλησίαν.
 ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ
 ΔΙΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ

Διὰ τὰ δικαστικὰ ἔγγραφα ἐν γένει
 τὸν στίχον λεπτά 20.
 Διὰ διατριβάς, εἰδοποιήσεις κλπ.
 κατ' ἀποκοπὴν.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Δυνάμει τοῦ περὶ κυρώσεως τῆς μετα τῆς Ἑλληνικῆς ἀτμοπλοίας συμβάσεως κλπ. Νόμου, ἀπαγορεύεται πᾶσα ἔκδοσις εἰσιτηρίων ἐπιβατῶν ἐντὸς τοῦ ἀτμοπλοίου ἐπὶ ποινῇ 100—500 καὶ ἐν ὑποτροπῇ 500—1000 δραχμῶν. Κατὰ μείζονα δὲ λόγον θεωρεῖται ἀπηγορευμένη καὶ ἡ ἄνευ εἰσιτηρίων πληρωμὴ ναύλων ἐν τῷ ἀτμοπλοίῳ.

Ἐπομένως οἱ κύριοι ἐπιβάται ὅπως εἰσέλθωσιν εἰς τὸ ἀτμόπλοιο ὀφείλουσι νὰ ἐφοδιάζωνται μὲ εἰσιτήρια ἐκ τῶν Πρακτορείων· ἄλλως, δὲν θέλουσιν εἶσθαι δεκτοὶ δι' οἰονδήποτε λόγον.

Ἐν Σύρῳ, τὴν 29 Δεκεμβρίου 1880.

(Ἐκ τοῦ γραφείου τῆς Ἑλληνικῆς ἀτμοπλοίας).

ΙΔΙΑΙΤΕΡΑ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΙΣ «ΠΑΝΟΠΗΣ.»

Ἐν ΑΔΕΞΑΝΔΡΕΙΑ, τῇ 10 Φεβρουαρίου 1880.

Τίνος Ἑλλήνος καρδιά δὲν σκιρτᾷ ὅταν βλέπῃ τὸν ἀκάματον ὑπουργὸν τῶν Ναυτικῶν, τὸν ἀξιότιμον κ. Γεώργιον Μπούμπουλην, ὅστις ἐνῶ ἀπ' ἐνὸς δραστηρίως καταγίνεται εἰς τὴν ὅσον ἐνεστί αξιοπρεπεστέραν παράστασιν τοῦ ἔθνους κατὰ θάλασσαν εἰς τὸν παρασκευαζόμενον ἀγῶνα, ὅπως τοῦτο φανῇ ἀντάξιον τῆς ἐκλείας τῶν προγόνων μας, ἀπ' ἐτέρου σκέπεται καὶ μελετᾷ πῶς νὰ σώσῃ τὴν φθισιώσαν ἐμπορικὴν ναυτιλίαν μας, τοῦ παντελοῦς ὀλέθρου, εἰς ἣν μοιραίως ὠθεῖται· Ὁσέφθη ὁ μεγάλτιμος ἀνὴρ ὅτι τὰ πεπολιτισμένα ἔθνη δὲν σῶζονται, οὔτε πλουτοῦσι διὰ μόνου τοῦ πολεμικοῦ ναυτικοῦ, ἐὰν συμπάρεδρον τούτου δὲν ὑπάρχει καὶ τὸ ἐμπορικόν.

Τὸ πολεμικὸν ναυτικὸν περιφρουρεῖ καὶ σώζει τὴν τιμὴν, τὴν περιουσίαν καὶ τὴν ὑπαρξίν τῶν παραθαλασσιῶν ἔθνων, ἐνῶ τὸ ἐμπορικὸν φέρει τὸν πλοῦτον, τὴν εὐμερίαν καὶ συνεπῶς τὴν ἠθικοποίησιν εἰς τὰ ἄτομα καὶ τὰ ναυτικὰ Κράτη ἐν γένει.

ὑπὸ τοιούτων λοιπὸν εὐγενῶν αἰσθημάτων ἐμπορούμενος καὶ ὁ κ. Μπούμπουλης ἐσπευσε διὰ τῆς γνωστῆς ἡμῖν ἡδὴ ὑπ' ἀριθ. 30 καὶ ἀπὸ 2 Ἰανουαρίου ε. ε. ἐγκυκλίου του νὰ προκαλέσῃ ἅπαντα τὸν ναυτικὸν κόσμον τῆς Ἑλλάδος ἐλευ-

θέραι τε καὶ δούλης, ὅπως συνελθὼν εἰς ἓν συσκεφθῇ περὶ τοῦ τίνι τρόπῳ δύναται νὰ σωθῇ ἡ ἐκπεσοῦσα ἐμπορικὴ ναυτιλία. Ἄν καὶ δὲν εἴμεθα εἰδήμονες περὶ τὰ ναυτικά, οὐχ ἥττον φρονούμεν ὅτι καὶ ἡμεῖς, ὡς Ἑλληνες, ἔχομεν τὸ δικαίωμα νὰ μεταδώσωμεν τὰς ταπεινάς κρίσεις μας εἰς τοὺς περὶ τὰ ταυῦτα ἐντριβεῖς, ἐπὶ τῷ σκοπῷ τοῦ νὰ ὠθήσωμεν αὐτοὺς εἰς εὐρυτέρας διὰ τοῦ τύπου συζητήσεις, ἐξ ὧν βέβαιον εἶναι ὅτι εὐάρεστα θὰ ἔχωμεν ἀποτελέσματα.

Φρονούμεν λοιπὸν ὅτι τὰ πρῶτα θεμέλια ἐπὶ τῶν ὁποίων πρέπει νὰ βασισθῇ καὶ πιθανῶς νὰ προκόψῃ ἡ ἱστορία τῆς Ἑλληνικῆς ναυτιλίας, εἰσὶ τὰ ἑξῆς:

Α') Ἡ σύστασις μιᾶς πανελληνίου ναυτικῆς ἐταιρείας, συγκροτηθεσομένης ἐκ τῶν ὑπαρχόντων Ἑλληνικῶν πλοίων.

Β') Ἡ ἔνωσις τῶν ἀπανταχοῦ διεσπαρμένων Ἑλληνικῶν ἀσφαλιστικῶν ἐταιριῶν εἰς μίαν ἀξιοπρεπῆ καὶ πλουσίαν καὶ

Γ') Ἡ σύστασις ναυτικῆς Τραπεζῆς, ἥτις νὰ ἐπαρκῇ εἰς ἀπάσας τὰς ἀνάγκας τῆς ναυτιλίας μας.

Ἐπὶ τῶν τριῶν τούτων βάσεων ἂν στερεώσῃ τὸ μέλλον τοῦ τῷ ἐμπορικῷ ναυτικῷ μας, εἴμεθα παραδέδοται ὅτι πολλὰ θὰ προσπορίσῃ τὰ ὀφέλη εἰς τε τοὺς μετόχους καὶ εἰς τὸ ἔθνος ἐν γένει, περὶ οὗ πᾶσα Ἑλληνικὴ καρδιά τὰ μάλα ἐνδιαφέρεται. — Ἐξηγουμένθα:

Ὡς πρὸς τὸ πρῶτον. Πᾶσα νῆσος καὶ πᾶσα πόλις ναυτικῇ προσκαλουμένη, ὀφείλει νὰ πέμψῃ ἀνὰ δύο ἀντιπροσώπους τῆς ἐκ τῶν εἰδημονεστέρων εἰς Ἀθήνας, ὅπου πρὸς τὸ παρὸν ὑπάρχει τὸ κέντρον, οἵτινες εἰς ἓν συνερχόμενοι μετὰ τῆς παρὰ τοῦ Ὑπουργείου συσταθείσης ἐπιτροπῆς, νὰ ἐκλέξωσι τὸν πρόεδρον καὶ τὰ μέλη ἐπιτροπῆς ἐκ τῆς ὁμάδος τῶν, καθῆκον τῶν ὁποίων θὰ ᾖναι ἡ ἀκριβὴς ἐρευνα τῶν αἰτίων ἐξ ὧν προήλθεν ἡ κατάπτωσις τῆς Ἑλλην. ναυτιλίας καὶ τὰ μέσα δι' ὧν αὕτη δύναται νὰ ὀρθοποδίσῃ. Καὶ οὗτος μὲν ὁ κύριος σκοπός· ἡμεῖς δὲ φρονούμεν ὅτι τὸ προεδρεῖον πρέπει νὰ ἐκλέξῃ δωδεκαμελὴ ἐπιτροπὴν, διαιρεθεσομένην εἰς τρία ἴσα μέρη, ἥτις θὰ φροντίσῃ περὶ τῆς ἐκτιμήσεως ἐνὸς ἐκάστου τῶν ὑπαρχόντων πλοίων, ὅπερ μέλλει νὰ ὑπαχθῇ εἰς τὴν ἐταιρικὴν ἐπιχείρησιν· τὰ δὲ πρακτικὰ τῆς ἐφ' ἀπλοῦ χάρτου γεγραμμένα πρὸς ἀποφυγὴν ἐξόδων, νὰ ὑποβάλῃ ὑπὸ τὴν ἐγκρίσιν τῆς κεντρικῆς ἐπιτροπῆς, ἥτις θὰ ἀποφασίζῃ κατὰ πλειονοψηφίαν περὶ τοῦ παραδεκτοῦ ἢ μὴ τῆς ἐκτιμήσεως. Ἐὰν δὲ ὁ ἰδιοκτήτης πλοίου ἐπιθυμῇ νὰ ἐκτιμηθῇ τὸ πλοῖόν του εἰς ξένον λιμένα, τότε ἅπαντα τὰ ἐξόδα τῆς μεταφορᾶς τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς θὰ ἐπιβαρύνωσιν αὐτὸν καὶ μόνον. Μετὰ δὲ τὴν ἐκτίμησιν τοῦ ἡμίσεως ἀριθμοῦ τῶν ὑπαρχόντων Ἑλληνικῶν πλοίων νὰ κανο-

νισθῶσι τὰ τῆς ἐταιρείας.

Ὡς πρὸς τὸ δεύτερον. Πασίγνωστον εἶναι ὅτι ὅπου ἐμπορικὸν ναυτικὸν ἐκεῖ καὶ μία ἢ πολλὰ ἀσφαλιστικὰ ἐταιρία. Ἐὰν λοιπὸν ὅλαι αὗται αἱ ὑπάρχουσαι ἐταιρίαι ἐνωθῶσιν εἰς μίαν μεγάλην, συστηθῶσι δὲ ὑποκαταστήματα ταύτης· εἰς τὰ διάφορα ναυτικά κέντρα πρὸς εὐκολίαν τῶν ἀσφαλιζομένων, δὲν ἀμφισβάλλομεν ὅτι καὶ ἡ ἐταιρία αὕτη οὐ μικρὸν θὰ συνετέλῃ εἰς τὴν ἀνόρθωσιν τοῦ ψυχροραγοῦντος ναυτικοῦ μας.

Ὡς πρὸς δὲ τὸ τρίτον. Ἐπίσης γνωστὸν εἶναι ὅτι οἱ ἐκ τῆς ναυτιλίας πλουτήσαντες καὶ ἐπὶ τοῦ τάφρου αὐτῆς θρηνοῦντες ἦδη, δὲν εἶναι μικρῶν περιουσιῶν ἄνθρωποι. Ἀπεναντίας ὑπάρχουσι μεταξὺ αὐτῶν κεφαλαιοῦχοι, οἵτινες οὐ μικρὰ δύνανται νὰ προσφέρωσι ποσὰ ὑπὲρ τῆς συστάσεως μιᾶς Ναυτικῆς Τραπεζῆς ἀξιοπρεποῦς, ἐκτὸς ἐὰν ἐκ φόβου μὴ ἀπολέσωσι τοὺς παγεῖς τόκους τῶν δυστροπήσασιν εἰς τὴν ἐπιχείρησιν τοῦ ἔργου. Καὶ μολοντί δὲν πιστεύομεν ὅτι θὰ ἀντιταχθῶσι κατὰ τῆς πλουτοφύρου ταύτης ἐπιχειρήσεως, οὐχ ἥττον φρονοῦμεν ὅτι δὲν εἶναι καὶ ἄσκοπον νὰ ὑπενθυμίσωμεν αὐτοῖς τὰ γιγαντιαῖα καὶ λίαν ἐπωφελῆ βήματα τοῦ συνεταρισμοῦ, ὅστις γενικευθεὶς ἐγέννησε τοὺς ἐν Εὐρώπῃ βαθυπλούτους, ἀνέπτυξε τὴν γεωργίαν, τὸ ἐμπόριον, τὴν βιομηχανίαν, τὴν ναυτιλίαν καὶ ἐν γένει ἐπλούτισεν ἅπαντας τοὺς κλάδους πάσης εὐγενοῦς ἐπιστήμης. Ἐὰν λοιπὸν ὁ συνεταρισμὸς, ὁ ἐπίγειος οὗτος Θεὸς, ἐκτὸς τῶν ἄλλων ἔδωκε καὶ πλουσίαν τροφὴν καὶ ἡθικοποίησιν εἰς τὸν ἐργατικὸν λαόν, σὺν τούτοις δὲ κῦξῃς τὰς δημοσίας εἰσπράξεις τῶν ἐθνῶν, τοὺς δὲ κῆρας πτωχοῦς τῷ τε πνεύματι καὶ τῷ χρήματι θεωρουμένους ἐμεγάλυνε, διατὶ τάχα νὰ μὴ προσφέρωμεν καὶ ἡμεῖς τὸν ὅβολόν μας ὑπὲρ αὐτοῦ; Ἐὰν ὑπὸ τοιούτων εὐγενῶν ἀρχῶν ἐμφορηθῶσιν οἱ κεφαλαιοῦχοί μας, πιστεύομεν ὅτι ἕκαστος αὐτῶν θὰ φιλοτιμηθῇ νὰ καταθέσῃ μέρος τῆς περιουσίας του ὑπὲρ τῆς συστάσεως Ναυτικῆς Τραπεζῆς, ἥτις ἐκ τῶν προτέρων βέβαιον εἶναι ὅτι οὐ μικρὰ θὰ προσπορίσῃ τοῖς μετόχοις ὄφελον.

Ἐν ἐπιλόγῳ δὲ λέγομεν, ὅτι ἐπειδὴ πρόκειται περὶ ζητήματος, ὅπερ εἶναι ἡ ψυχὴ τοῦ ἐν Ἑλλάδι πλουτισμοῦ, διὰ τοῦτο καὶ δὲν πρέπει νὰ σπεύδωμεν εἰς τὰς ἐπ' αὐτοῦ κρίσεις μας. Ἡ μονομερὴς ἐργασία θὰ βλάβῃ μᾶλλον ἢ θὰ ὠφελήσῃ τὴν ἐπιχείρησιν, ἐῷ ἀπεναντίας ἡ περιεσκεμμένη, ἥτις διὰ νὰ καταστῇ τοιαύτη πρέπει πολλαχῶς νὰ μελετηθῇ, δὲν ἀμφισβάλλομεν ὅτι θὰ φέρῃ τοὺς προσδοκωμένους καρπούς. Ὡς κέντρον δὲ τῶν ἐταιρικῶν τούτων ἐπιχειρήσεων δεόν νὰ προτιμηθῇ ἡ Σύρος, ἥτις ὡς εἶνε πανθομολογούμενον καὶ εἰς κατάλληλον θέσιν ναυτικῶς κεῖται, καὶ λιμένα εὐρύχωρον καὶ ἀσφαλῆ ἔχει, καὶ ναυπηγεῖον ἀξιόλογον καὶ σιδηρουργεῖα οὐκ εὐκαταφρόνητα, καὶ σχοινοποιεῖον κέκτηται, καὶ παντωτῆριον καὶ ναυτικὴ δεξαμενὴ θὰ κατασκευασθῇ ἐν αὐτῇ ἐντὸς ὀλίγου τῇ ἐπιμελείᾳ τοῦ Δήμου, καὶ οἱ πλεῖστοι τῶν κατοίκων τῆς εἶναι ἐμβυσισμένοι μέχρι λαιμοῦ εἰς τὰ τῆς ναυτιλίας, διὸ καὶ τὰ μάλα ἐνδιαφέρονται ὑπὲρ αὐτῆς. Ἄλλως τε καὶ χρηματικὰ κεφάλαια οὐκ εὐκαταφρόνητα διαθέτουσι, καὶ πολλὰ τοιαῦτα δύνανται νὰ εἰσκομίσωσιν ἐκ τῶν ἔξω ὁμογενῶν, οἵτινες τυγχάνουσι καὶ λόγῳ συγγενείας καὶ λόγῳ ἐμπορικῶν ἐπιχειρήσεων στενοὶ φίλοι τῶν.

Τὸ ζήτημα δὲ περὶ τοῦ ἂν πρέπει νὰ προτιμηθῇ ὁ ἀτμός τῶν ἱστίων ἀνάγκη νὰ μελετηθῇ σπουδαίως, ἀφοῦ δὲν πρόκειται περὶ μικρῶν. Ἐν ἧ δὲ περιπτώσει προτιμηθῇ ὁ ἀτμός τότε ἀνάγκη τὰ ἀτμόπλοια νὰ κατασκευάζωνται ἐν Ἑλλάδι ἔστω καὶ μὲ μικρὰν τὴν κατ' ἀρχὰς ζημίαν τῆς ἐταιρίας, τοῦτο δὲ ἵνα ὁ ἐργατικὸς πληθυσμὸς εὐρίσκων ἐργασίαν μὴ ἐξωκείλῃ εἰς κακίας, αἵτινες εἶναι ἡ μεγαλύτερα μάστιξ πάσης κοινωνίας. Δὲν εἶναι ἐπίσης ζήτημα ὅτι καὶ ἡ Κυβέρ-

νησις πρέπει νὰ ἔλθῃ ἀρωγὸς τοῦ πλουτοφύρου τούτου συνεταρισμοῦ, ἀφίνουσα ἀφορολόγητα ἐπὶ δεκαετίαν τοῦλάχιστον τὰ τε πλοῖα καὶ τὴν δι' αὐτὰ καὶ τὰ ἀτμόπλοια προωρισμένην πρώτην ὕλην, καὶ ἐπιβλέπουσα ἀπάσας τὰς πράξεις τῆς ἐταιρίας δι' ἱκανοῦ καὶ τιμίου Βασιλικοῦ ἐπιτρόπου τῆς. Τέλος φρονοῦμεν ὅτι ἡ παρὰ τοῦ κ. Μποῦμπουλη προσκληθεῖσα ναυτικὴ Πανελλήνιος συνελευσις δὲν θὰ βραδύνῃ νὰ συνέλθῃ, ἀφοῦ τὸ ζήτημα ἐπείγει.

Θὰ ἐπανέλθωμεν ἐὰν τὸ πολυάσχολον ἡμῶν ἐπιτρέψῃ ἡμῖν τοῦτο.

Διατελούμεν μὲθ' ὑπολήψεως.

Γ. Κ.

Ἀφιεροῦται τοῖς !

Εἶναι ἡμέραις γελασταῖς, μασκαρεμέναις ῥέμαις, ποῦ μασκαράδες γίνονται κ' οἱ μὴ μασκαρεμένοι, ποῦ μὲ τοὺς νηροὺς τρελλαίνονται κ' οἱ γέροι κ' ἡ μητέρας, μαζύ τως πέτα Μοῦσά μου, incognito ντυμένη· εἶναι χρυσαῖς ἀπόκριαις, μασκαρευθῆτε ὅλοι, γενῆτ' ἀρκούδαις, ντόμινα, χανοῦμισσαις διαδόλοι.

II.

Εἶναι ἡμέραις ψεύτικαις, ἡ γρηῃ γίνεται κόρη μὲ προσωπίδα γελαστὴ καὶ τὸ κοῖται ἀγόρι, εἶναι χρυσαῖς ἀπόκριαις, ἐμπρὸς μασκαρευθῆτε, ὅσοι θαρρεῖτε πρώτη σας φορὰ πῶς θὰ γενῆτε. Μὰ μασκαράδες μοναχὰ νὰ γίνετε, ν' τροπῇ σας, εἶναι ὀλίγο γιὰ ἐπὶ νὰ φεύγῃ ἡ ζωὴ σας καὶ μασκαράδες, ντόμινα νὰ γίνεσθε μονάχα, γιὰ τί σὰς ἔδωσ' ὁ Θεὸς τὰ χρήματά σας τάχα; Χαρῆτε ταῖς ἀπόκριαις, τὰ χρυσωμένα νεζάτα . . . κάπου θαρρῶ ἀκούεται μαντάμ-ἀνγκῶ, τραβιάτα. Ἐμπρὸς ὀλίγη κίνησις, ὀλίγη ζωηρότης, χορέψατε, χορέψατε καὶ γέροι καὶ νεότης. Μαζύ τως πέτα, Μοῦσά μου, καὶ γάλλιξε λιγάκι καὶ ταίριασέ τως ἔπειτα κανένα τραγουδάκι. Βλέπω ἐδῶ ἓνα κομψό, χαριτωμένο νεό, ποῦ καὶ κορπὲ ἐφόρεσε γιὰ νὰ τὸν λέν' ὠραῖο, ἔχω ἐκείνην ἀγκαζέ, νὰ λέρῃ, τὴ μαυρομμάτα . . . μὴ κόρη κ' εἰς τὰ κάλλη μου θὰ δούνη τὰ δροσάτα . . . ἄλλος κομψὸς πόσαις ματιαῖς θὰ πάρω καὶ θὰ δώσω ὦ! μπὸν σοῖρ, φιλάτη μου, ὦ! ντῆς νὰ ἐνταμώσω ἐδῶ τὸ περιστέρι μου, νὰ δῇ ἡ πέδικά μου τὸ λιγερὸ μου τὸ κορμί καὶ τὴν κομψότητά μου . . . Κι' ἀστράφτουνε ἀπὸ χαρὰ κ' ἀστράφτουν ἀπὸ λούσα, γιὰ δὲς ἐκείνη τὴ λευκὴ ἐκεῖ ξανθομαλλοῦσα, θαρρεῖς πῶς εἶναι χερουβεῖμ 'ς τὰ οὐρανὰ ντυμένη, γιὰ δὲς ἐτούτη τὴ μικρὴ τὴ ροδοφορεμένη, μὲ λευκὸ τριαντάφυλλο 'ς τὰ κατσαρὰ μαλλιά της, θαρρεῖς πῶς εἶναι μουσικὴ τοῦ Βέμπερ ἡ λαλιά της, γιὰ δὲ τὴν ἄλλη παρεκεῖ μὲ χεῖλη κοραλλένια, μὲ τὸ γλυκὸ χαμόγελο, νομίζεις διαμαντένια ἀπ' τὰ πολλὰ διαμάντιά της πῶς εἶν' ἡ μαυρομμάτα, μὲ κόκκινο τριαντάφυλλο 'ς τὰ χεῖλη τὰ δροσάτα καὶ 'ς τὰ κατὰμαυρα μαλλιά της λεμονιάς κλωνάρι, θαρρεῖς πῶς εἶναι ἡ χαρὰ, τοῦ ἔρωτα ζευγάρι . . . Καμάρονε ταῖς ὠμορφίαις, καμάρονε τὰ λούσα καὶ τόνισέ τως σάτυρα ἀπ' τὴ καρδιά σου Μοῦσα. Γιὰ δὲ χαρὰ, γιὰ δὲ ῥαματιαῖς, ῥαμορφίαις χαριτωμέναις, εἶναι ἡμέραις ψεύτικαις, χρυσαῖς μασκαρεμέναις, εἶναι ἡμέραις ὅπου ζοῦν ἐκεῖνοι ὅπου πείνα δὲ ξέρονε τί θὲ νὰ πῇ καὶ δὲν εἰξέρονε τίνα

μὲ τίνα διασκέδασιν νὰ παίξουν νὰ γελάσουν
καὶ ἂν ἴσως τὸ θάνατον καὶ αὐτὸς νὰ ξεχάσουν,
ὦ! νὰ ἴσως οἱ φτωχοὶ ἀθάνατοι νὰ γείνουν
καὶ τὸ χορὸν καὶ τὴν χαρὰ ποτὲ νὰ μὴν ἀφίνουν.
Γαλεῖν, χορεύουν, τραγουδοῦν καὶ τρώγουν καὶ πίνουν,
ὦ! νὰ ἴσως οἱ φτωχοὶ ἀθάνατοι νὰ γείνουν.
Καὶ μέσ' τῇ τόσῃ μέθῃ τῶς δὲ βλέπουν, δὲν ἀκούει
καὶ τοῦ φτωχοῦ τὰ κλάμματα, ὦ! θρήνους δὲ ἴσως
νὰ ἀκούουν, ῥαγίζεται ἡ τρυφὰ καρδιὰ τῶς,
μὰ δὲ ἴσως γιὰ τοὺς φτωχοὺς ν' ἀφίσουν τὴν χαρὰν τῶς.
ὦ! δὲ τοὺς μέλλει ἂν πεινοῦν οἱ ἄλλοι, τί τοὺς μέλλει,
ἀρκεῖ ἐκείνων ἡ ζωὴ νὰ τρέχῃ μὲ τὸ μέλι
καὶ ὁποῖος θέλει ἂς πεινᾷ, μακάρι καὶ ἂς πεθαίνῃ
ἐκεῖνοι παίζουν καὶ γελοῦν καλὰ μασκαρεμένοι.
ὦ! κλαῖνε ἐκεῖ φτωχὰ παιδιὰ, γυμνὰ καὶ πεινασμένα,
ὦ! κλαῖνε τῆς μάνας ἡ καρδιὰ καὶ ἂς βλέπῃ παγωμένα
τὰ ὄργανά της τὰ παιδιὰ καὶ τάχα τί πειράζει
ἂν ἄλλους βρέχει ἡ βροχὴ, τὸ χιόνι, τὸ χαλάζι,
γυμνοὺς, ξυπόλυτους, ὠχροὺς, δειλοὺς καὶ πεινασμένους
ὦ! τί τοὺς μέλλει ἀπὸ χαρὰ ἐκείνους μεθυμένους.
Γυρῶ τὰ μάτια μου ἀπὸ 'κεῖ καὶ βλέπω μιὰ παρθένα,
ξυπόλυτη, τρεμουλιαστὴ μὲ μάτια βουρκωμένα
ἐλεημοσύνη νὰ ζητᾷ γυμνὴ καὶ φοβισμένη
ὦ! νᾶτανε, ὦ! νᾶτανε καὶ τούτῃ στολισμένη,
ὦ! νὰ φοροῦσε οὐρανὴν καὶ ῥόδινα καὶ τούτῃ,
ὦ! νὰ γεννᾶτο καὶ αὐτὴ ἡ δύστυχη 'ς τὰ πλούτη,
νᾶταν καὶ τούτῃ δεσποινὶς καὶ ὄχι μιὰ ζητιάννα,
καὶ τὸ φτωχὸ δὲν τὸ γεννᾷ σ' αὐτὸ τὸ κόσμον μάνα;
νὰ ἦτο πλούσια καὶ αὐτὴ καὶ ὁ ἔρωτας ἀκόμα
καὶ ὁ ἔρωτας θὰ ζήλευε τὰ μάτια της, τὸ στόμα,
νᾶτον καὶ τούτῃ ἡ φτωχὴ μέσ' τὰ χρυσὰ ντυμένη
καὶ ἄγγελοι θὰ τὴν ζήλευαν, μὰ 'τυχε γεννημένη
φτωχὴ καὶ τώρα ἂν ζητᾷ ἡ δύστυχη ψωμάκι
τῆς λένε λόγια, νὰ τὰ πῶ; ... μὰ στάζουνε φαρμάκι...
Γύρνα τὰ μάτια, Μουσά μου, ὀλίγο παρὰ πέρα.
νὰ 'δῃς μὲν ἄλλη πρὸ φτωχῇ, ἀγνώριστῃ μητέρα.

III.

Τὴν εἶδα, τὴν ἐγνώρισα βαθεῖα κατὰρα, πόνος,
δὲν εἶν' αὐτὴ ἡ ἡρώς ἐκείνη τοῦ ἀγῶνος,
δὲν εἶναι ἡ Ἑλλάς μας αὐτὴ τοῦ εἰκοσιένα,
ἔχει τὰ μάτια χαμηλὰ, ἀπὸ ντροπὴν σκυμένα,
τὴν βλέπω, τὴν ἐγνώρισα, τὸ βῆμα, ἡ θωρίδα της
μὰ εἶναι ἄλλη, λὲς μικρὴ καὶ αὐτὴ 'ς τὰ παιδιὰ της
πῶς ἔγεινεν, ἀλλοίμονο τὴν βλέπω τὴν Πατρίδα,
μὰ 'ναι βαρὺ τὸ βῆμά της, βαρεῖα ἡ ἀλυσίδα,
δὲν εἶναι ὑπερήφανη, τοῦ Διάκου τὸ ξεφτέρι
καὶ τοῦ Μισοῦλη ἡ ματιὰ, 'ς τὰ χλωμίζοντα ἀστέρια
κρυμμένο μέσ' τὰ νέφαλα, ἄ! δοξασμένη μάνα
ἀλλοίμονο, ἐγίνηκε καὶ οὐ φτωχὴ ζητιάννα
καὶ τρέχει 'ς τὴν Πετρούπολιν, 'ς τὴν Ρώμην, 'ς τὸ Λονδίνο,
'ς τὴν Βιένναν, 'ς τὰ Παρίσια, φτωχὴ 'ς τὸ Βερολῖνον
καὶ παίζεισαι 'ς τὴν Πρέβεζαν καὶ μέσ' τὸ Βόσπορόν σου
καὶ ἐκεῖ ὅπου χρυσώνεται καὶ πάλιν τ' ὄνειρό σου,
σὲ κόβουν, σὲ πληγόνουν ἐκεῖ που 'ς τὴν Δωδώνην,
'ς τὸ Μέτσοβο, 'ς τὰ Γιάννινα, Πατρίς μου, σὲ σταυρώνει
διπλωματία ἀσπλαγχνή, σκληρὰ καὶ παγωμένη.
Καὶ 'μεῖς, καὶ 'μεῖς χορεύουμε καλὰ μασκαρεμένοι
καὶ νὰ μᾶς μεγαλώσουν οἱ ξένοι καρτεροῦμε,
μονάχοι μας ἐλεύθεροι μονάχοι δὲ ἴσως
νὰ γείνουμε, δὲν εἴμεθα ἄβροϊ, κρινοπλασμένοι
δὲν εἴμεθα γιὰ πόλεμον ἡμεῖς οἱ χαδεμένοι.

γιὰ πόλεμον, δὲν ἔχομε γιὰ τὸ τουρκεὶ πλάτη
μήτε ποδάρια γιὰ βουρὸν ἡμεῖς οἱ ντιλικάτοι,
ἡ μέρσις πάνε ποῦ σπαθὶ ὁ Ἑλληνας 'ς τὴν μέση
φοροῦσε, τώρα καὶ κορτὴ κοντεῦει νὰ φορέσῃ,
θὲ νὰ μᾶς μεγαλώσουν οἱ ξένοι διπλωμάταις
ἡμεῖς τὴν μπίρα ξερομε, χορὸν καὶ μαυρομάταις.
Ἀκούω κατὰρ τρομερὴν τοῦ Ῥήγα, τοῦ Μισοῦλη;
χορεύετε, χορεύετε καὶ ἂς εἰσθε πάντα δούλοι.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Τὴν προσεχῇ Παρασκευὴν 20 τρέχοντος μην-
νὸς καθ' ὥραν 10 π. μ. τελεῖται ἐν τῇ αἰθούσῃ
τοῦ ἐνταῦθα Β. Γυμνασίου ἡ ἐπίσημος τοῦ ἄρτι
συστάντος δικηγορικοῦ συλλόγου ἐγκαθίδρυσις,
προσελθόντων οἱ βουλούμενοι.

(Ἐκ τοῦ γραφείου).

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΔΙΑΦΟΡΟΙ.

Ἀναγνώσαντες ἐν τοῖς πρακτικαῖς τῆς Βουλῆς τὴν
ὑπόμνησιν ἣν ἐποίησεν ἐν αὐτῇ ὁ ἀξιότιμος βουλευτὴς τῆς
ἡμετέρας ἐπαρχίας κ. Γρυπάρης, περὶ ἐπιψηφίσεως εἰς γ'. ἀ-
νάγνωσιν τοῦ περὶ Ἱερτικῶν Σχολείων νομοσχεδίου τοῦ ἀ-
ξιοτίμου ὑπουργοῦ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν, εὐλόγως ἐπαινοῦ-
μεν τὸν ἐντίμον βουλευτὴν Σύρου, διότι, κατανοῶν πόσον
μέγας καὶ πόσον ἐθνοφελὴς εἶνε ὁ σκοπὸς τῆς ἐνισχύσεως
τῶν ἱερῶν τούτων διδαστηρίων, ἐθεώρησεν Ἑθνικὴν ζήτησιν
τὴν περὶ αὐτῶν ἀδιαφορίαν τοῦ Νομοθετικοῦ σώματος, καὶ
διὰ τοῦτο ἐρωτῶν μετ' ἄλλων πολλῶν ὑποστηρίζει τὴν
βεβλῆσιν καὶ ὑπαρξιν αὐτῶν.

— Ο πρῶτος ἀριθμὸς 104,184 τοῦ λαχείου τῶν 60
ἐκατομμυρίων ἔλαχε τῷ συμπολίτῃ ἡμῶν κ. Πέτρῳ Κιζωτῷ,
διευθυντῇ τοῦ ξενοδοχείου τῆς ἀΠόλεως. Οἱ δὲ λοιποὶ
κατὰ σειρὰν ἐξαχθέντες κληροὶ φέρουσι τοὺς ἐξῆς ἀριθμοὺς:
111,649, 128,733, 91,261, 156,870, 162,932, 103,
770, 85,797, 105,083.

— Οὐχὶ εὐχρέστως ἔμαθε τὸ κοινὸν τῆς πόλεως ἡμῶν
τὴν μετὰθεσιν τοῦ διοικητοῦ τῆς Μοίρας κ. Γ. Τζαννέτου,
Ταγματάρχου, εἰς Πάτρας. Ἐπὶ πολλὰ ἔτη διευθύνων τὴν
Μοίραν ὁ κ. Τζαννέτος, συνετῶς καὶ ἀξιοπρεπέστατα, κατα-
βάλλων δὲ πᾶσαν προσπάθειαν πρὸς τήρησιν τῆς ἡσυχίας καὶ
τῆς τάξεως, καὶ τοὺς ὑπ' αὐτὸν ἄνδρας παρέχων σώφρονας
καὶ περὶ τοὺς τρόπους εὐγενεῖς, ἐφείλκεσε δικαίως τὴν ἀγά-
πην καὶ τὸν σεβασμὸν τῶν συμπολιτῶν ἡμῶν, καὶ διὰ τοῦτο
πάντες εὐχονται, ὅπως ὁ ἀρμόδιος ὑπουργὸς ἀναστελῇ τὴν
μετὰθεσιν αὐτοῦ ἐκ τοῦ ἡμετέρου Νομοῦ.

— Ἐτελέσθησαν προχθὲς οἱ γάμοι τοῦ καλοῦ καὶ φιλ-
τάτου ἡμῖν κ. Δημ. Ἐλευθεριάδου, ἀρχιτέκτονος τοῦ Δή-
μου, μετὰ τῆς καλῆς κόρης κ. Μαριγούς Γ. Κοσμῆ. Εὐλο-
γίαι γονέων εὐσεβῶν καὶ ἐγκάρδιοι εὐχαὶ συγγενῶν καὶ φί-
λων εἶνε τὰ προοίμια τοῦ εὐτυχοῦς συζυγικοῦ τῶν βίου. Ἡ-
μεῖς δὲ εἰς ταῦτα προστιθέμεθα καλλιτεχνίαν καὶ συμβῶσιν
ἐναρμόνιον καὶ ὀλβίαν.

— Ἐν μέσῳ ἐκλεκτοῦ οἰκογενειακοῦ κύκλου ἐτελέσθη-
σαν προχθὲς οἱ ἀρραβῶνες τοῦ ἀξιοτίμου συμπολίτου ἡμῶν
κ. Κωνσταντίνου Ζαρρῆ, ἐνὸς τῶν διακεκριμένων ἐμπορο-
πλοιαρχῶν τῆς πόλεως ἡμῶν, μνηστευταμένου τὴν θυγατέρα
τοῦ ἀξιοτίμου συμπολίτου ἡμῶν κ. Ἰωάννου Τζιῶρου Μαριγῶ,
κόρην ἀνατροφῆς ἐπιμελημένης καὶ διὰ σπανίων ἡθικῶν
καὶ φυσικῶν πλεονεκτημάτων πεποικισμένην. Τοῖς μεμνῆ-
στευμένοις εὐχόμεθα ταχεῖαν στεψίν.

— Γράφουσιν ἡμῖν ἐκ Κωνσταντινουπόλεως τὰ ἑξῆς :

Ἡ Τουρκία προετοιμάζεται δραστηρίως, τὸ ὑπουργεῖον τῶν στρατιωτικῶν κατέστη τὸ κύριον μέλημα τῆς Ὑψηλῆς Πύλης· ἥτις, πάσαι αὐτῆς τὰς προσόδους σχεδὸν προώρισε διὰ τὰς στρατιωτικὰς ἐτοιμασίας, καὶ γὰρ ἄνευ χρημάτων οὐδεὶς σχεδὸν τῶν προμηθευτῶν τοῦ στρατοῦ χορηγεῖ τὰ χρειώδη. Καθ' ἑκάστην ἀποστέλλονται στρατιῶται εἰς Βῶλον καὶ Θεσσαλονίκην, πολλάκις ὁμοῦ καὶ αἱ ἀποστολαὶ γίνονται μόνον κατ' ἐπιφάνειαν, διότι κακόβουλοι τινες, οἵτινες εἶχον τὴν ἀναισχυντίαν νὰ βλέπωσι τί συμβαίνει παρατήρησαν τετράκις τὰ αὐτὰ πρόσωπα ἀναχωροῦντα καὶ ἐπιστρέφοντα πρὸς ἀπλὴν μόνον ἐπίδειξιν.

Ἐν τούτοις τὰς ἐνεργείας τῆς Πύλης κωλύει μεγάλως ἡ ἀχρηματία· πρὸ καιροῦ ζητεῖ δάνειον 100 χιλιάδων λιρῶν, ἐπὶ ὑποθηκεύσει ἑνὸς μέρους τῆς γεφύρας, χωρὶς νὰ δύναται ἔτι νὰ κατορθώσῃ τοῦτο. Ἀγνοοῦσα δὲ ἡ ὀθωμανικὴ κυβέρνησις εἰς τί μέσον νὰ καταφύγῃ, ἀπεφάσισεν ἥδη, μολοντί ὁ πόλεμος εἰσέτι δὲν ἤρχισε, καταναγκαστικὸν δάνειον ἐπὶ τῶν ἰδιοκτησιῶν, καὶ κεφαλικὸν φόρον ἐπὶ τῶν ὀθωμανῶν ὑπηκόων, οὓς διήρυσεν εἰς τρεῖς τάξεις, εἰς ἃς θὰ ἐπιβάλλῃ ἀπὸ 20 μέχρι 100 γροσιῶν.

Ἦδη οἱ ὑπολογισμοὶ τοῦ ὀθωμανικοῦ τύπου βαίνουνσι προχωροῦντες ἐπὶ πολὺ, ὑπολογίζουσι δὲ μέχρι 5 ἑκατομμυρίων λιρῶν τὸ ἐκ τῶν μέτρων τούτων προκύψον ποσόν, πλὴν ὁ τουρκικὸς τύπος ἔκαμε τοὺς λογαριασμοὺς αὐτοῦ ἄνευ τοῦ ξενοδόχου, διότι ἐλησμόνησε τὴν μεγάλην ἀχρηματίαν τῶν κατοίκων, οὓς ἐπτάχρυσε σχεδὸν ἡ ἐκμηδένισις τῶν τουρκικῶν χρεωγράφων, ἡ ἀπώλεια τοῦ χαρτονομίσματος, τοῦ χαλκοῦ καὶ μέρους τοῦ μεταλλικοῦ, ταῦτα πάντα εἰσὶ κεφάλαια, ἅτινα ἔχασεν ὁ λαός. Ποῦ λοιπὸν θὰ εὕρῃ πέντε ἐτῶν προπληρωτέους φόρους ἄνθρωπος, ὅστις καὶ κτηματίας πολλάκις τυγχάνων στερεῖται τῶν πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαίων. Ἐξ ἄλλου οἱ πλείστοι τῶν ἰδιοκτητῶν, ὄντες ξένοι ὑπῆκοι, οὐδεὶς αὐτῶν θὰ προσέλθῃ ἐκουσίως ἀρωγὸς τῇ Πύλῃ, ὑπὲρ πολέμου θν, οὐδεὶς αὐτῶν ἐπιδοκιμάζει. Ἀπὸ τῆς σήμερον δὲ οἱ ὑπῆκοι Ἀγγλοὶ συνελθόντες ἀπετάθησαν εἰς τὴν πρεσβεῖαν αὐτῶν διαμαρτυρούμενοι κατὰ τῆς τοιαύτης παραλόγου ἀπαιτήσεως τῆς Ὑψηλῆς Πύλης. Οὕτω λοιπὸν τὰ δύο οἰκονομικὰ ταῦτα μέτρα, οὐδὲν ἢ ἀσημάντους ποσότητας θὰ ἀποφέρωσιν, ἡ δὲ ὀθωμανικὴ κυβέρνησις, κατανοήσασα τοῦτο, σκέπτεται ἥδη ἵνα πορισθῇ χρήματα διὰ δανείου ἐξωτερικοῦ, οὗ λίαν ἀμφίβολος ἡ ἐπιτυχία.

Οἱ Πρέσβεις τῆς Ἀγγλίας καὶ τῆς Γερμανίας ἀφίκοντο πρὸ ἡμερῶν, λέγεται δὲ ὅτι συνελθόντες ἔθεσαν τὰς βάσεις νέων διαπραγματεύσεων. Ἰδωμεν τί θὰ προκύψῃ ἐκ τῶν νέων τούτων προσπαθειῶν τῆς διπλωματίας, ὑπάρχει ὁμοῦ πεποίθησις ὅτι ἡ Πύλη θὰ ἐνδῶσῃ εἰς πολὺ πλείονας παραχωρήσεις, πιεζομένη παρὰ τῆς Εὐρώπης.

— Ἡ Ἑλληνικὴ ἀτμοπλοικὴ ἐταιρία ἠγόρασεν ἀντὶ 40 χιλ. λιρῶν δύο λαμπρὰ ἀτμόπλοια ἅτινα μετὰ εἰκοσιν ἡμέρας καταπλεύουσιν ἐνταῦθα.

— Ἐξωπλίσθησαν διὰ 19 μεγάλαις ὀλκῆς τηλεβόλων Κρούπ τὰ πρὸς ἐξασφάλισιν τοῦ ναυστάθμου ἐγεργέντα ὄχυράματα ἐν Πειραιεῖ, Ψυτταλείᾳ καὶ Σαλαμῖνι.

— Γράφει ὁ «Νεολόγος»· ἀ' ἐδόθησαν τέλος τὴν προχθὲς δευτέραν αἱ τῶν πρεσβευτῶν τῶν μεγάλων δυνάμεων ἀπαντήσεις εἰς τὴν ἀπὸ 2/14 ἰανουαρίου τελευταίαν διακοίνωσιν τῆς Πύλης, τὴν περιέχουσαν τὴν πρότασιν περὶ ἐνάρξεως διαπραγματεύσεων πρὸς ἐξέυρεσιν τρόπου λύσεως τοῦ ἑλληνικοῦ ζητήματος. Αἱ ἀπαντήσεις αὗται, κατὰ τὰς πληροφορίας τῆς «Βακῆτ» ἐπικυροῦνται ἄλλως καὶ ἐξ ὧν ἡμεῖς ἔχομεν πληροφοριῶν ταυτίζονται εἰσὶ κατὰ τὰς βάσεις μόνον, διαφέρουσι δ' οὐσιωδῶς τὴν τε ἐκφρασιν καὶ τὰς λεπτομερείας. Αἱ

βάσεις, ἐρ' ὧν αἱ διακοινώσεις εἰσὶ ταυτόσημοι, εἶναι ὅτι αἱ δυνάμεις, ἀποδεχόμεναι τὴν πρότασιν τῆς Πύλης περὶ ἐνάρξεως νέων διαπραγματεύσεων πρὸς λύσιν τοῦ ἑλληνοτουρκικοῦ ζητήματος, λαμβάνουσιν ὑπὸ σημείωσιν τὴν διαβεβαίωσιν τῆς Πύλης ὅτι θέλει πάντοτε τηρῆσαι ἀμυντικὴν θέσιν μὴ ἀφισταμένη αὐτῆς ἐὰν μὴ πρότερον ἢ Ἑλλάς ἐπιχειρήσῃ ἐπιθετικὴν κίνησιν.

Κατὰ τὰς νεωτέρας πληροφορίες, ἃς λαμβάνομεν, ἡ Ὑ. Πύλη φαίνεται ἀποκλίνουσα εἰς τὸ νὰ ὑποβάλῃ διάγραμμα ὁπερ ἐν μὲν Θεσσαλίᾳ παρακολουθεῖ τὸν βῆθρον τοῦ Πνευτοῦ, φθάνον δ' εἰς Ἡπειρὸν ἐνοῦται μετὰ τοῦ βείθρου τοῦ Ἀράχθου, ἀπολήγον ὀλίγον τι πρὸς δυσμὰς τῆς Ἀρτης, ἥ τὸ πολὺ μετὰ τοῦ βείθρου. Τούτῳ τῷ τρόπῳ ἤθελεν ὑπολειφθῇ εἰς τὴν Τουρκίαν ἐκτὸς τοῦ Μεσσοῦ καὶ τῶν Ἰωαννίνων, ἡ Λάρισα καὶ τὰ Τρίκαλα ἐν Θεσσαλίᾳ καὶ ἡ Πρέβεζα καὶ Τσαμουριά ἐν Ἡπείρῳ. Τὸ διάγραμμα τοῦτο μελετηθήσεται ἔτι πρὶν ἢ ὑποβληθῇ εἰς τοὺς πρέσβεις.

— Καθὰ ἀγγέλλεται ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ἀπηγορεύθῃ ἡ εἰσαγωγὴ ἑλληνικῶν εἰκόνων παριστανουσῶν ἐπισόδια τῆς ἀρχαίας ἱστορίας, οἷον τοῦ τρωικοῦ πολέμου, τῶν μυθικῶν ἢ ἄλλων τούτων ἀρχαίας ὁμοῦ ἱστορικῆς ὑποθέσεως.

— Κατὰ τὸν «Διπλωματικὸν Μηνῆμονα», ἡ Ἀγγλία συμφώνησε μετὰ τῆς Αὐστρίας καὶ Γερμανίας, ὅπως ἀφεθῶσι τὰ Ἰωάννινα καὶ τὸ Μεσσοβίον ὑπὸ τὴν Τουρκίαν, δοθῇ δὲ ἡ Λάρισα τῇ Ἑλλάδι. Ἀμα ὡς πᾶσαι αἱ δυνάμεις ἀποδεχθῶσι τὴν λύσιν ταύτην, οἱ ἐν Κωνσταντινουπόλει πρεσβεύται θὰ συντάξωσι κοινὴν διακοίνωσιν πρὸς τὰ διαφερόμενα κράτη καὶ θὰ προσκαλέσωσιν αὐτὰ νὰ φοιτηθῶσιν.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

ΑΘΗΝΑΙ, 13/25 Φεβρουαρίου. — Ὁ Κορ Γλάδστων καταβαίνων χθὲς ἐκ τινος ἀμάξης ὥλισθησε καὶ πεσὼν ἔλαβε βαθεῖαν πληγὴν κατὰ τὴν κεφαλὴν. Τὸ χθὲς συγκροτηθὲν ἐν Κωνσταντινουπόλει ὑπουργικὸν συμβούλιον δὲν ἔμεινε συμβούλιον δὲν ἔμεινε σύμφωνον ὡς πρὸς τὴν ἐπέκτασιν τῶν πρὸς τὴν Ἑλλάδα παραχωρήσεων τῆς Τουρκίας· θέλει δὲ συνέλθῃ ἐκ νέου σήμερον τὴν ἐσπέραν.

ΑΘΗΝΑΙ, 14/26 Φεβρουαρίου. — Ἡ ὑγεία τοῦ Γλάδστωνος ἐβεβητικώθη, ἐκοιμήθη ἡσυχῶς τὴν παρελθούσαν νύκτα, εἶναι ἐκτὸς κινδύνου, ἀλλ' ἔχει ἀνάγκην ἀναπαύσεως ὅπως ἀναρρώσῃ ἐντελῶς.

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, αὐθημερόν. — Ἡ φήμη περὶ τῆς ἀποτυχίας τοῦ κ. Χατσεφὲλδ διαψεύδεται. Ὁ κ. Χατσεφὲλδ δὲν ἐπεφορτίσθη δι' οὐδεμιᾶς εἰδικῆς ἀποστολῆς· ἀλλ' ὀφείλει νὰ συμπράξῃ μετὰ τῶν λοιπῶν πρέσβεων.

ΑΘΗΝΑΙ, 15/27 Φεβρουαρίου. — Χθὲς (Σάββατον) ἐπισκεφθέντες ἅπαντες οἱ πρέσβεις ἐν σώματι τὸν κ. Κουμουνοῦρον ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν ἐξωτερικῶν ἐβεβαίωσαν αὐτόν, ὅτι ἡ Πύλη οὐδὲν ποιήσει ἐχθρικὸν διάδημα κατὰ τῆς Ἑλλάδος καὶ συνέστησαν ὁμοίαν διαγωγὴν τῇ ἑλληνικῇ κυβερνήσει. Ὁ Κουμουνοῦρος ἀπεκρίθη ὅτι ἡ Ἑλλάς θέλει συμμορφωθῇ πρὸς τὰς ἐπιθυμίας τῶν δυνάμεων, ἐνὸς μὲν διακοῦσιν αἱ διαπραγματεύσεις μετὰ τῶν πρέσβεων καὶ τῶν δυνάμεων ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἐλπίζουσα ὅτι τάχιστα θέλει ἐξευρεθῇ ὁ τρόπος τῆς ἐκτελέσεως τῆς Βερολινεῖς συνθήκης.

ΚΩΝ/ΠΟΛΙΣ, 27 Φεβρουαρίου. — Ἡ Πύλη θέλει κοινοποιήσει πρὸς τοὺς πρέσβεις τὴν τῶν ἑλλήνων διαπραγματεύσεων διαδικασίαν ἅμα αὕτη κυρωθῇ ὑπὸ τοῦ Σουλτάνου. Τὰ ἐπιλελεῖα τῶν στρατιωτικῶν σωμάτων τῆς Θεσσαλονίκης, Κοσσόβου, Λαρίσης καὶ Ἰωαννίνων ἀναχωροῦσι σήμερον